

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Christian Juhl
Christian.Juhl@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet

Ved Stranden 8

1061 København K

T +45 72 20 50 00

E bm@bm.dk

www.bm.dk

CVR 10172748

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 21. marts 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 334 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Christian Juhl (EL).

17. april 2019

Spørgsmål nr. 334:

”Mener ministeren, at det er rimeligt, at de efterladte til den ukrainske landbrugsarbejder Mykola Makarenko ikke får udbetalt erstatning efter ansvarserstatningsloven, fordi arbejdsgiveren pludselig ændrer forklaring, så der opstår tvivl om, hvem der var arbejdsgiver? Burde denne tvivl ikke komme de efterladte til gode? Og hvad vil ministeren gøre fremadrettet for bedre økonomisk at sikre de efterladte til personer, der omkommer i dødsulykker i sager, hvor der er tvivl om, hvem der var arbejdsgiver?”

Der henvises til artiklen ”Landmand går fri efter dødsulykke” i Fagbladet 3F den 11. marts 2019.”

J.nr. 20195200242

Svar:

Jeg vil først og fremmest sige, at der er tale om en tragisk sag, som jeg tager meget alvorligt. Én dødsulykke er én for mange, og vi skal som samfund ikke acceptere, at der sker arbejdsrelaterede dødsulykker.

Som beskæftigelsesminister kan jeg ikke gå ind i den konkrete sag eller udtale mig om karakteren af de oplysninger, der er indgået og behandlet i en konkret sag ved byretten.

Det er dog vigtigt for mig at slå fast, at retten til erstatning efter arbejdsskadesikringsloven er uafhængig af, hvorvidt arbejdsgiveren eller andre kan straffes i forbindelse med skadens indtræden. Frifindelsesdommen i den omtalte straffesag har således ingen betydning for arbejdsskadesagen. Det fremgår af artiklen i Fagbladet 3F den 11. marts 2019, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i 2018 har truffet afgørelse om, at der skal betales forsørgertabserstatning til enken i den omtalte sag.

Herudover kan der være mulighed for at opnå erstatning efter erstatningsansvarslovens regler.

I forhold til spørgsmålet om sager om overtrædelse af arbejdsmiljøloven, hvor der er tvivl om, hvem der er den ansvarlige arbejdsgiver, har jeg anmodet Arbejdstilsynet om en udtalelse. Arbejdstilsynet har oplyst følgende:

”Normalt er der ikke problemer med at få afklaret, hvem der er ansvarlig for en overtrædelse af arbejdsmiljøloven. På arbejdssteder, hvor flere forskellige virksomheder udfører arbejde, kan det dog være vanskeligt at afgøre, hvem der som arbejdsgiver har det arbejdsmiljømæssige ansvar.

Når Arbejdstilsynet skal vurdere, hvem der er arbejdsgiver i forbindelse med en overtrædelse af arbejdsmiljøloven, kan der lægges vægt på flere forhold.

Hvis et eller flere forhold peger på forskellige virksomheder som arbejdsgivere, vil Arbejdstilsynet normalt lægge hovedvægten på oplysninger om, hvilken virksomhed der planlægger, instruerer og fører tilsyn med arbejdet.

Hvis en arbejdsgiver er uenig i Arbejdstilsynets vurdering af spørgsmålet om, hvem der er rette arbejdsgiver, kan tilsynets påbud om overtrædelse af arbejdsmiljøloven påklages til Arbejdsmiljøklagenævnet. Hvis nævnet fx vurderer, at en sag ikke er tilstrækkeligt oplyst, kan sagen hjemvises til Arbejdstilsynet. Hvis nævnet er enig i Arbejdstilsynets påbud, vil nævnet fastholde Arbejdstilsynets påbud.

Når en overtrædelse af arbejdsmiljøloven – som i den konkrete sag om dødsulykken – ud over et påbud tillige vurderes at skulle medføre bødestraf, indstiller Arbejdstilsynet til politiet, at der rejses tiltale i sagen med påstand om bøde.

Det er herefter politiet, der efterforsker sagen og videre anklagemyndigheden, der træffer afgørelse om, hvorvidt der skal rejses tiltale i sagen om overtrædelse af arbejdsmiljøloven.

Under straffesagens behandling hos politiet og eventuelt senere, når sagen behandles ved domstolene, kan der komme nye oplysninger, som ikke har været fremme tidligere, og som kan få betydning for straffesagens udfald.

I straffesager påhviler det anklagemyndigheden at bevise udover enhver rimelig tvivl, at den tiltalte har gjort sig skyldig i et strafbart forhold. Hvis ikke det fornødne bevis har kunnet tilvejebringes, vil domstolene frifinde den tiltalte.”

Jeg kan henholde mig til Arbejdstilsynets udtalelse i sagen, idet jeg noterer mig, at anklagemyndigheden ifølge 3F's artikel endnu ikke har taget stilling til, om der evt. skal rejses en ny straffesag for overtrædelse af arbejdsmiljøloven i forbindelse med ulykken.

I forbindelse med behandlingen af en eventuel ny straffesag vil der i visse tilfælde være mulighed for at få retten til at tage stilling til et krav om erstatning efter erstatningsansvarsloven. Et krav om erstatning efter erstatningsansvarsloven kan også fremsættes ved et civilt søgsmål. Det skal i den forbindelse bemærkes, at de juridiske betingelser for at pålægge strafansvar ikke er identiske med betingelserne for at pålægge erstatningsansvar.

For mig er det vigtigt, at de efterladte, der har mistet en ægtefælle eller én af sine forældre i en arbejdsulykke får den hjælp og erstatning, som de har krav på. Jeg håber, at de pårørende til Mykola Makarenko snart får en ordentlig afslutning på denne triste sag.

Venlig hilsen

Troels Lund Poulsen